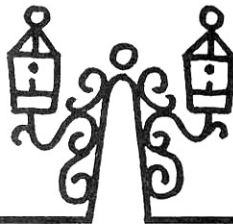

Panu Tervalla vaan

"Kaikki minkä teet, tee tervalla vaan", lauletaan unohtumattoman lystikkäässä tervalaulussa, kansanlaulussa, joka lie talletettu nuotteihin ja paperille Rovaniemen puolesta, koska laulussa väitetään, että "Rovaniemen kirkolta Ylikylään päin, siellä minä ensimmäisen tervatehtaan näin..."

Mutta eipä silti tervata aivan kaikkea, ei esimerkiksi pöytään nuijittua päätöstä, että Oululle hankitaan merenkulun muistomerkki.

Sain henkilökohtaisen kirjeen osastonjohtaja Aarne Kopistolta Museovirastosta, Pohjois-Pohjanmaan Museon entinen johtaja, kuten muistetaan, erikoisharrastuksia kaupparenkulun historia.

Erikoisharrastuksiinsa on aina kuulunut myös Oulun merenkulun muistomerkkihanke, niin, nythän se on sentään jo hanke, ei vain ajatus.

Maisteri Kopisto on lukenut naapurilehdestä, Kalevasta, toimittaja Niilo Wileniuksen kaupunkipakinan (4/5), jossa väliotsikko: Mihin patsas? Merenkulun muistomerkistä kirjoitettuaan ja kerrottuaan haastattelemansa apulaiskaupunginjohtaja Matti Rossin ajatuksista, kollega Nisse heittää loppuun kysymysluonteisesti: "Kenties Oulu saa aikanaan tervansoutajankin pat-

saan?" Tästä Kopisto pelkäämään että tervansoudun muistomerkkin nivominen tähän ja nyt saattaa häiritä keskustelua pääasiasta, joka nyt on merenkulun muistomerkki. Sen osalta "tuumailujen aika on ohi", sanoo museomaisteri korkealta näköalapaikaltaan.

En usko, että virkeä Wilenius, joviaali oululaisasioiden kommentaattori, aikookaan hämätä tai hämmentää. Tietääpähän vain sen, että oli ja ehkä on vieläkin niitä, jotka pitivät vaihtoehtoisina asioina merenkulun ja tervansoudun muistomerkkejä. Tervapolttaja soutu yhdessä tervan viennin ja muun viennin kanssa loivat edellytykset Oulun kehittyä merkittäväksi merikaupungiksi.

Kopisto palauttaa mieliin, että Kuhmossa on komea tervansoutajan muistomerkki. Muistetaan, olinhan siellä minäkin ja — Kekkonen ja onnikallinen ouluseura-

laisia, sekä tervansoutajien että tervaporvareiden jälkeläisiä meidän muuten vain oululais-pohjois-pohjalaisten lisäksi. Tervansoutu tietysti ansaitsee yhä useamman muistomerkkin, mutta minunkin mielestä soutajien ja polttajien patsaat parhaiten sopivat sinne, minne kunnia siitä urakasta kuuluu. Kaikessa ystävydessä.

Oulujokilaakson Kotiseutuliitto, kotiseutuneuvos Martti Lukan ja monen muunkin joenvarren asukkaan ideoima, puuhasi ponnella tervansoudun muistomerkkiä Muhokselle. Kun heillä ja meillä oli rahannuusa yhtä kova kuin niillä tervamiehilläkin, ylipäänsä, liitto otti yhteyttä Oulujoen nykyisiin soutajiin, Oulujoki-yhtiöön. Periaatteessa se tai sen isot herrat olivat samaa mieltä, oikea asia, mutta meni se vähän huopaamiseksi. Lopputulos oli, että Isoraha nosti Pyhäkos-

ken pohjasta ison kiven ja väänsi sen siihen altaan reunalle tervansoudun muistoksi. No, ei se nyt ollut aivan alkuperäisen idean mukainen ratkaisu, mutta muistomerkki kuitenkin.

Raha se rikkeeraa vähän siellä ja täällä...

Tämän lehden Expertti, jonka kanssa ei ole satuttu silmikkäin, vaikka samoista ovista kuljetaan, naputti äskettäin hänkin patsastelusta. Leikki sijansa saakoon, mutta niin vain kävi, että minä rupesin näkemään unta siitä parkista Pikisaaren retillä. Ooppa vaiti, jos Oulu ostaisi teräsrunkoisen parkin tai fregatin ja uittaisi sen jonkun syystulvan aikana (vaan se Nuottasaaren—Vihreäsaaren siltal!) Rommakon kautta Vänmannin ja Pikisaaren väliille ja rakennuttaisi sitten kauneuspadot kahden puolen, niin että se sentään aina olisi vedessä eikä niin kuin Hailuoto kuin ahvena kuivala maalla. Siihen sitten kävelysilta Vänmannin niemeltä kirjaston ja teatterin välistä ja siitä edelleen sopivan korkealle kaareutuva kävelysilta Pikisaareen... Ja, niin kuin Expertti, siihen sitten laivaravintola Parkki Felix tai Lai-va Toivo Oulu...

Voi veljet, kun me laulettais! Silti pyydän yhä vielä saada muistuttaa myös siitä Kauppatorin pienoisvalkamaideasta!